

[Korsgaard.]

det beklagelige Tilfælde, dels at være uenig med det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft og dels i det væsentligste at være enig med det ærede Medlem Hr. Rager. (Rager: Det er en sjælden Ære.) Jeg beklager det ogsaa. (Rager: Jeg med!) Men Spørgsmaalet er her: Er det uheldigt, at Rigsdagsmænd nogenlunde ofte deltager i Administrationen? — at de naturligvis hverken kan eller skal gøre det altid, er en Selvtølge. Det synes jeg maa komme meget an paa, hvilket Ansvar Administrationen i og for sig vil paatage sig, og det er her, jeg synes, det i Virkeligheden fuldkommen skorter. Den højtærede Minister siger, at man skal ikke fjerne Administrationens Ansvar. Hvad er det for et Ansvar? Og hvorledes kommer dette Ansvar i givet Fald til Udtryk, hvis den paagældende gør noget, der ikke ligefrem er kriminelt, men dog i og for sig er uheldigt? Jeg mener, at det egentlig burde komme til Udtryk derigennem, at den paagældende Fagminister maa tage Ansvaret og tage Følgerne deraf. Vi har imidlertid gennem Aarene haft saa mangfoldige Eksempler paa, hvad det saakaldte ministerielle Ansvar vil sige — fornuftigvis stadig uden for det kriminelle —: naar blot den paagældende Minister har Flertallet i Orden — og dette Flertal, ved vi, banker man sammen uden Hensyn til, om man i givet Fald, hvis man stod irit, maatte erkende, at der er gjort noget, som ikke er helt rigtigt —, er det nok, Flertallet er sikkert, „vi er vel nok gode Kammerater“, som vi har hørt fra den højtærede Statsministers Side. Kammerater, det er man netop altid, og derfor er Talen om dette Ansvar, som man ikke skal forflygtige, for mig tomme Ord og intet andet.

Det, det for mig kommer an paa, det, der i givet Fald skulde naas ved, at Rigsdagsmænd i visse Tilfælde deltager i Administrationen, er, at der skulde ske færre Fejl, end naar den Sagkundskab, der forudsættes at være repræsenteret, ikke er for Haanden. Den Kritik, man i givet Fald kunde rejse mod Administrationen, hvis Rigsdagsmænd ikke var der, er intet værd, fordi den ingen Følger faar, det har de sidste Aars Udvikling vist saa tydeligt som noget. Derfor maa man efter mine Begreber alene sætte ind paa at skabe den største Mulighed for at faa Arbejdet gjort med saa faa Fejl som muligt. Det er det, jeg tror, man kan hjælpe noget paa ved Rigsdagsmænds Medvirken i visse Situationer, og jeg er afgjort af den Mening, at der er ikke helt faa Tilfælde, hvor Rigsdagsmænd kan gøre Nytte.

Ordføreren (Leonhard Hansen): Det, der giver mig Anledning til at tage Ordet, er en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Gregersen. Jeg har ikke kunnet forstaa, hvorfor Venstres Repræsentanter ikke vilde være med til Gennemførelse af dette Lovforslag; og hvorfor Retsforbundets Medlemmer var uinteresserede i det. Jeg forstaaar det bedre nu efter den Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Gregersen, at det, der er Tale om her, er noget, der er uproduktivt. Det har aldrig været Tanken med Merbeskæftigelsen, at det skulde være uproduktivt Arbejde, tværtimod; Loven indeholder Muligheder for, at der kan tages nye Grene op inden for Virksomhederne, hvis man ser en Fordel ved det. Vi har diskuteret disse Spørgsmaal med Partiet Venstre; vi har nævnt Omraader, hvor der kunde være Tale om at benytte dette Tilskud til Merbeskæftigelse, ogsaa inden for Landbruget. Saadanne Omraader findes ikke blot inden for Industrien, ogsaa inden for Landbruget er der mange Omraader, hvor det danske Landbrug, hvis det vilde tænke sig om, vilde være interesseret i et saadant Tilskud fra Staten, f. Eks. til Dyrkning af Frugt, Grønsager og den Slags Ting, som der for Tiden er overordentlig stor Mangel paa, og som ikke er til at købe for Penge.

Man skulde f. Eks. kunne tænke sig Muligheden af at faa et saadant Tilskud til at plante Løg for — saa vidt mig bekendt koster Løg overordentlig meget for Tiden —, og saadan er der mange, mange andre Ting. Der er Planteavlfsforsøg, og der er Optagning af Sukkerroer ved Gravning, hvilket giver en hel Del mere Arbejde, uden at man dog behøver at sætte Maskinerne ud af Spil eller slaa dem i Stykker, som det ærede Medlem Hr. Gregersen har talt om ved tidligere Lejligheder, hvor vi har behandlet dette Lovforslag. Det er noget, som Landboerne meget godt ved, at Optagning af Roer ved Haandkraft betyder en hel Del mere, end hvis de bliver optaget med Maskine, som de bliver for Tiden.

Jeg forstaaar altsaa bedre, hvorfor man har Uvilje mod Lovforslaget, hvis man mener, at det, der skal fremskaffes ved Hjælp af Loven, er noget, der er uproduktivt.

Jeg forstod ikke den Udtalelse, som det ærede Medlem Hr. Gregersen kom med. Han siger: Lad hellere Pengene blive derude hos Arbejdsgiverne! Det, vi vil, er jo netop at skaffe Mulighed for, at Arbejdsgiverne faar nogle flere Penge at virke med, og at de derigennem sætter noget mere Arbejde i Gang.